

Bruxelles, 28.5.2018
COM(2018) 340 final

2018/0172 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2018) 253 final} - {SWD(2018) 254 final} - {SWD(2018) 255 final} -
{SWD(2018) 256 final} - {SWD(2018) 257 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Cantitatea de deșeuri marine de plastic în mări și oceane este în creștere, în detrimentul ecosistemelor, al biodiversității și, potențial, al sănătății umane, cauzând preocupări de mare amploare. În același timp, un material valoros care ar putea fi reintrodus în economie este pierdut odată ce devine deșeu. Plasticul reprezintă 80-85 % din numărul total de deșeuri marine, calculat prin cuantificarea elementelor de deșeuri de pe plajă.

Articolele din plastic de unică folosință reprezintă aproximativ jumătate din totalul de deșeuri marine găsite pe plajele europene, ca număr. Primele 10 cele mai întâlnite articole din plastic de unică folosință reprezintă 86 % din toate articolele din plastic de unică folosință (reprezentând, prin urmare, 43 % din toate articolele de deșeuri marine găsite pe plajele europene, ca număr). Echipamentele de pescuit care conțin plastic reprezintă încă 27 % din articolele de deșeuri marine găsite pe plajele europene. Prin urmare, prezenta inițiativă se axează pe primele 10 cele mai întâlnite articole din plastic de unică folosință și echipamente de pescuit, care reprezintă împreună aproximativ 70 % din aceste articole de deșeuri marine, ca număr.

Materialele plastice sunt larg disponibile, persistente și, adesea, sunt toxice și au alte efecte negative. Din cauza persistenței acestora, impactul deșeurilor de plastic este în creștere pe măsură ce, în fiecare an, mai multe deșeuri de plastic se acumulează în oceane. Reziduurile de plastic se regăsesc în prezent în numeroase specii marine – țestoase marine, foci, balene, păsări, precum și la câteva specii de pește și fructe de mare și, prin urmare, intră în lanțul alimentar. În plus față de prejudiciile aduse mediului înconjurător și, potențial, sănătății umane, deșeurile marine de plastic afectează activități precum turismul, pescuitul și transportul maritim.

Factorii determinanți ai creșterii volumului de deșeuri de plastic și dispersia acestora în mediul marin sunt legați atât de lanțul valoric și piața materialelor plastice, cât și de comportamentul individual și tendințele sociale. O serie de factori au condus la situația actuală, inclusiv larga disponibilitate a materialelor plastice, evoluția consumului spre comoditate, lipsa de stimulente în vederea asigurării unei bune colectări și tratări a deșeurilor, ceea ce a condus la o gestionare inefficientă și o infrastructură insuficientă.

Europa are responsabilitatea de a combate deșeurile marine provenite din Europa și s-a angajat, de asemenea, să acționeze la nivel global, în special în cadrul G7 și G20, dar și prin punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU¹. Prin această inițiativă, UE va fi lider în eforturile depuse la nivel mondial, dând credibilitate și forță acțiunilor sale internaționale din acest domeniu.

Problema deșeurilor marine este una transfrontalieră, întrucât deșeurile circulă în mediul marin și deșeurile care provin dintr-o țară pot afecta alte țări. Este necesară o acțiune comună pentru reducerea deșeurilor marine, asigurând, în același timp, o piață unică cu standarde înalte de protecție a mediului și securitate juridică pentru întreprinderi. Prin urmare, ca parte a

¹ În special ODD 14 „Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine pentru o dezvoltare durabilă” și ODD 12 „Consumul și producția durabile”.

Strategiei sale privind materialele plastice², Comisia Europeană s-a angajat să examineze măsuri suplimentare pentru a aborda problema deșeurilor marine de plastic, pornind de la eforturile dispersate depuse în statele membre ale UE și urmând abordarea utilizată pentru pungile de transport din plastic subțire.

Prezenta inițiativă se axează pe contribuția europeană la deșeurile marine de macroplastice. Aceasta completează alte politici europene care abordează gestionarea deșeurilor marine, cum ar fi legislațiile-cadru UE privind deșeurile, apele reziduale și mediul marin, precum și legislația UE privind instalațiile portuare de preluare.

Obiectivul principal al acestei inițiative constă în prevenirea și reducerea deșeurilor marine de plastic provenite din articole din plastic de unică folosință și din echipamente de pescuit care conțin plastic, prin completarea măsurilor deja prevăzute în cadrul Strategiei UE privind materialele plastice, abordarea lacunelor identificate în acțiunile și legislația existentă, precum și consolidarea în continuare a abordării sistemice a UE cu privire la această problemă. Strategia privind materialele plastice conține deja măsuri specifice cu privire la microplastice, care constituie o parte importantă din deșeurile marine de plastic: restricții impuse prin REACH³ pentru microplastice adăugate intenționat în produse și oxo-plastice, precum și măsuri privind microplasticele din alte surse (anvelope, textile și pelete de plastic). Prin urmare, prezenta inițiativă se axează pe materialele plastice de unică folosință și pe echipamentele de pescuit care conțin plastic, care sunt macroplastice.

Inițiativa ar trebui privită în contextul mai amplu al tranziției către o economie circulară. Aceasta va sprijini soluții inovatoare pentru noile modele de afaceri, alternative multifuncționale și produse alternative, de unică folosință. Această schimbare sistemică și această înlocuire de materii prime vor promova, de asemenea, apariția unor alternative bazate pe biomaterii și a unei bioeconomii inovatoare, oferind oportunități noi întreprinderilor și asigurând soluții mai practice pentru consumatori.

În plus, în special în ceea ce privește sticlele pentru băuturi, inițiativa va avea un impact pozitiv direct în ceea ce privește ratele de colectare, calitatea materialelor colectate și a reciclării ulterioare, generând oportunități pentru întreprinderile de reciclare și creșterea conținutului de materiale reciclate în produse.

Combaterea deșeurilor marine creează oportunități economice. Economia circulară stimulează competitivitatea întreprinderilor noastre, contribuind la crearea unei economii decarbonizate, eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor, precum și a locurilor de muncă care să o susțină. Inovarea în proiectarea produselor pentru a evita deșeurile de plastic și microplasticele, dar și investițiile în prevenirea generării de deșeurii marine (de exemplu, în tratarea deșeurilor și a apelor uzate, în instalații portuare de preluare sau reciclarea plaselor de pescuit) și în materiale, produse și modele de afaceri alternative durabile pot crea locuri de muncă și pot consolida, de asemenea, competențele tehnice și științifice și competitivitatea industrială în domenii de interes global tot mai mare.

² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară” [COM(2018)28 final].

³ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

Deșeurile marine au fost monitorizate timp de mai mulți ani pe plajele europene utilizând metode armonizate bazate pe cuantificări⁴. Cuantificările articolelor de deșeuri de pe plajă sunt acceptate pe plan internațional ca un indicator rezonabil al compoziției deșeurilor din mediul marin, care pot contribui la elaborarea politicilor.

⁴

Rapoartele întocmite de statele membre și compilate de Centrul Comun de Cercetare (*Joint Research Centre - JRC*) în contextul punerii în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin.

O scurtă trecere în revistă a articolelor din plastic de unică folosință și a echipamentelor de pescuit cu indicarea măsurilor prevăzute în propunerea Comisiei este prezentată în tabelul de mai jos.

	Reducerea consumului	Restricție privind introducerea pe piață	Cerință privind proiectarea produsului	Cerințele de marcă	Răspunderea extinsă a producătorilor	Obiectiv de colectare separat	Măsuri de sensibilizare
Recipiente pentru alimente	X				X		X
Căni pentru băuturi	X				X		X
Bețișoare pentru urechi		X					
Tacâmuri, farfurii, agitatoare pentru băuturi, paie		X					
Bețe pentru baloane		X					
Baloane				X	X		X
Pachete și ambalaje					X		X
Recipiente pentru băuturi, dopurile și capacele acestora			X		X		X
- Sticle pentru băuturi			X		X	X	X
Filtre pentru produse din tutun					X		X
Articole sanitare:							
- Șervețele umede				X	X		X
- Prosoape sanitare				X			X
Pungi de transport din plastic subțire					X		X
Echipamente de pescuit					X		X

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Dat fiind accentul acesteia pe utilizarea mai eficientă a resurselor și o economie a materialelor plastice circulară și mai eficientă în general, cu performanțe economice și de mediu mai bune, inițiativa este pe deplin conformă cu obiectivele politicii privind economia circulară. Economia circulară este parte integrantă din cele 10 priorități ale Comisiei președintelui Juncker, în special prima prioritate privind crearea de locuri de muncă, creșterea economică și investițiile. De asemenea, această inițiativă a fost anunțată în Strategia UE privind materialele plastice, ca parte a acțiunilor-cheie prevăzute în cadrul Planului de acțiune pentru economia circulară.

Prezenta propunere este conformă cu legislația stabilită a UE în domeniul deșeurilor și al apei și completează aceste norme, în special Directiva-cadru privind deșeurile⁵, Directiva privind

⁵ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

ambalajele și deșeurile de ambalaje⁶, Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin⁷ și Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale⁸.

În general, legislația existentă în domeniul deșeurilor stabilește obiective generale de prevenire a generării de deșeuri și de gestionare a deșeurilor în ceea ce privește prevenirea și reducerea deșeurilor marine, lăsând alegerea măsurilor la latitudinea statelor membre. Prezenta propunere prevede anumite obiective și măsuri pentru abordarea celor mai aruncate articole din plastic de unică folosință și echipamente de pescuit care conțin plastic. Prin urmare, aceasta completează obiectivul stabilit la articolul 9 din Directiva-cadru privind deșeurile, astfel cum a fost modificată în 2018, conform căruia statele membre iau măsuri menite să oprească generarea deșeurilor marine și măsuri pentru prevenirea și combaterea producerii de deșeuri și curățarea acestora. De asemenea, propunerea completează articolul 8 din Directiva-cadru privind deșeurile prin stabilirea răspunderii extinse a producătorilor (REP) la nivelul statelor membre pentru a acoperi costurile aferente prevenirii aruncării de deșeuri pe domeniul public și gestionării deșeurilor, inclusiv curățarea deșeurilor de produse din plastic de unică folosință.

Prezenta propunere completează Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin, care solicită statelor membre să atingă o bună stare ecologică a apelor marine până în 2020. Cu un descriptor dedicat deșeurilor marine, Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin impune statelor membre să instituie programe de măsuri pentru a se asigura că „compoziția și cantitățile de deșeuri marine nu provoacă daune mediului costier și marin”. Activitatea de lungă durată desfășurată în temeiul Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin pentru monitorizarea deșeurilor marine pe plajele europene constituie baza științifică a prezentei propuneri legislative. Pentru anumite articole, prezenta propunere merge mai departe decât cerințele Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin prin reglementarea fiecărei surse de poluare bazată pe identificarea factorilor principali și a căilor de poluare marină cu materiale plastice.

Se asigură consecvența cu Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale, care prevede cerințe privind colectarea și tratarea apelor urbane reziduale și criteriile de calitate pentru tratare. Deși directiva permite captarea unei părți semnificative din poluarea emisă, în prezent aceasta nu este suficient de eficace, în special în ceea ce privește captarea și tratarea revărsărilor de ape pluviale. În plus, unele articole aruncate în toaletă cum ar fi bețișoare pentru urechi din plastic și produse igienice nu sunt bine captate în instalațiile existente și, prin urmare, ajung pe plajele europene. Prezenta propunere legislativă vine în completarea directivei respective prin propunerea de a acționa înainte de tratarea apelor reziduale prin campanii de sensibilizare, răspunderea extinsă a producătorilor și cerințe de etichetare pentru anumite produse din plastic de unică folosință.

De asemenea, prezenta propunere introduce măsuri pentru îmbunătățirea și finanțarea gestionării deșeurilor provenite de la echipamentele de pescuit care conțin plastic care ajung pe mal. Se estimează că aceste mecanisme și stimulente vor continua să crească ponderea echipamentelor de pescuit recuperate la sfârșitul ciclului lor de viață. Tratarea deșeurilor generate de echipamentele de pescuit este reglementată și sprijinită financiar, într-o anumită măsură, printr-o serie de instrumente ale UE, abordând în special legătura dintre normele

⁶ Directiva 1994/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365 31.12.1994, p. 10).

⁷ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (JO L 164 25.6.2008, p. 19).

⁸ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).

generale privind deșeurile și deșeurile provenite din surse marine și echipamente de pescuit, precum și monitorizarea și raportarea echipamentelor de pescuit pierdute sau abandonate în mare. Prezenta propunere completează legislația existentă privind instalațiile portuare de preluare⁹ pentru descărcarea deșeurilor provenite de la nave, care este în prezent în curs de revizuire¹⁰. Revizuirea propusă include navele de pescuit în sistemul de taxe indirecte 100 %, acordând acestor nave dreptul de descărcare în porturi a tuturor deșeurilor lor, inclusiv a echipamentelor de pescuit abandonate. În plus, aceasta completează, de asemenea, revizuirea prevăzută a Regulamentului privind controlul în domeniul pescuitului¹¹ care consolidează dispozițiile pentru raportarea cu privire la echipamentele pierdute, precum și cele referitoare la recuperarea echipamentelor pierdute.

Prezenta propunere abordează doar o parte din problema deșeurilor marine de plastic. Aceasta este inclusă într-o abordare europeană globală, coerentă și integrată, de tratare a tuturor surselor de deșeurii marine de plastic, astfel cum este detaliată în Strategia privind materialele plastice recent adoptată. Această strategie evidențiază lacunele sau deficiențele în actualul cadru juridic și de politică privind tratarea deșeurilor marine de plastic și propune o serie de măsuri specifice pentru îmbunătățirea prevenirii, a colectării și a reciclării de materiale plastice, în special, a ambalajelor din plastic. Strategia urmărește, de asemenea, să dezvolte un cadru de reglementare pentru materiale plastice cu proprietăți biodegradabile, pentru a împiedica daunele aduse ecosistemelor. Agenția Europeană pentru Produse Chimice pregătește dosare de restricționare privind particulele din microplastice adăugate în mod intenționat în preparate, cum ar fi produsele cosmetice, și utilizarea materialelor plastice oxodegradabile; sunt în curs de elaborare măsuri pentru microplasticele care nu sunt utilizate în mod intenționat în produse, ci sunt generate în timpul utilizării acestora, cum ar fi anvelopele și textilele, precum și pentru reducerea dispersărilor de pelete din plastic în faza de pre-producție.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

În plus față de obiectivele de mediu descrise mai sus, propunerea vizează să protejeze piața internă de o fragmentare suplimentară, acesta fiind unul dintre principalele obiective ale Uniunii.

Inițiativa respectă pe deplin principiul inovării, precum și acțiunile conexe din cadrul Strategiei privind materialele plastice pentru a stimula inovarea și investițiile în direcția unor soluții circulare, cum ar fi finanțarea UE pentru cercetare în cadrul programului Orizont 2020 și al fondurilor structurale și de investiții europene.

În sens general, prezenta inițiativă va contribui la atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite (ODD) 12 și 14¹², a obiectivelor Comunicării privind guvernanta internațională a oceanelor¹³ și a angajamentelor asumate în Malta la Conferința

⁹ Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO L 332, 28.12.2000, p. 81).

¹⁰ COM(2018)33 final.

¹¹ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

¹² În 2015, țările au adoptat Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și cele 17 obiective de dezvoltare durabilă ale sale. Obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 12 al ONU de asigurare a unor modele de consum și de producție durabile și Obiectivul nr. 14 de prevenire și de reducere în mod semnificativ a poluării marine de orice tip, în special care provine din activități terestre, inclusiv deșeurii marine și poluarea cu nutrienți, până în 2025.

¹³ SWD(2016) 352 final.

„Oceanul nostru” din 2017. Prezenta inițiativă este coerentă cu Strategia din 2017 „Spre regiunile ultraperiferice”¹⁴ care recunoaște potențialul acestora de creștere a turismului și a economiei albastre, precum și a economiei circulare.

În cele din urmă, inițiativa este în concordanță cu obligațiile internaționale ale UE în domeniul politicii comerciale, în special prin asigurarea nediscriminării între produsele fabricate în UE și produsele importate.

Propunerea va contribui, de asemenea, la atingerea obiectivului prioritar nr. 1 al celui de Al 7-lea Program de acțiune pentru mediu până în 2020: „Protejarea, conservarea și ameliorarea capitalului natural al Uniunii”¹⁵. De asemenea, propunerea se înscrie în obiectivul prioritar nr. 4, care prevede că publicul are acces la informații clare privind mediul la nivel național. În acest scop, propunerea face trimiteri încrucișate și garantează coerența cu cerințele Directivei 2003/4/CE¹⁶ și ale Directivei INSPIRE¹⁷.

Propunerea urmărește, de asemenea, să asigure obligații simple de monitorizare și raportare, limitând astfel povara administrativă asupra statelor membre, în conformitate cu abordarea UE privind o mai bună legiferare¹⁸ și verificarea adecvării privind raportarea și monitorizarea¹⁹.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Obiectivul principal al propunerii este de a preveni și a reduce impactul anumitor produse din plastic asupra mediului, în special asupra mediului acvatic. Aceasta se realizează prin stabilirea unor obiective specifice de prevenire a generării de deșeuri și de gestionare a deșeurilor și a unor măsuri în ceea ce privește produsele din plastic de unică folosință, care sunt cele mai întâlnite pe plajele din Uniune și echipamentele de pescuit care conțin plastic. Procedând astfel în mod coordonat în întreaga Uniune, propunerea va contribui, de asemenea, la buna funcționare a pieței Uniunii. În acest sens, propunerea se întemeiază pe articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

• Subsidiaritatea (pentru competență neexclusivă)

Având în vedere tendința deșeurilor de a fi transportate de vânt, curenți și marea, problema poluării cu deșeuri de plastic și deșeuri marine este de natură transfrontalieră și, prin urmare, nu poate fi abordată în mod izolat de statele membre au mări și căi navigabile comune. Acțiunile care urmează a fi întreprinse trebuie să fie coordonate, astfel încât să se garanteze că eforturile depuse pe o parte a mărilor nu sunt periclitate de lipsa de acțiuni pe cealaltă parte. Din acest motiv, deșeurile marine pot fi prevenite și reduse eficace printr-o abordare de politică coerentă și cuprinzătoare și prin măsuri la nivelul UE. În plus, având în vedere dimensiunea globală a problemei, această cooperare este consolidată prin acțiuni europene și

¹⁴ COM (2017) 623.

¹⁵ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

¹⁶ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

¹⁷ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

¹⁸ SWD(2015) 111 final.

¹⁹ COM(2017) 312 final.

prin implicarea în convențiile maritime regionale europene care au adoptat, toate, planuri regionale de acțiune de combatere a deșeurilor marine, precum și prin angajamentele globale adoptate de UE și de statele sale membre, de exemplu în cadrul Adunării Organizației Națiunilor Unite pentru mediu (UNEA) și al obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD-uri).

Există un risc de fragmentare a pieței atunci când statele membre adoptă măsuri în mod necoordonat, care diferă ca domeniu de aplicare, aspecte importante și nivel de ambiție. Acțiunile actuale vizează diverse produse din plastic și adoptă abordări diferite (cum ar fi interzicerea de către Italia a bețișoarelor din plastic pentru urechi, reglementările franceze care limitează comercializarea de pahare și farfurii de plastic de unică folosință dacă nu respectă criteriile specifice de biodegradabilitate). Acest lucru ar putea conduce la o multitudine de restricții ale accesului pe piață între statele membre, obstacole în calea liberei circulații a mărfurilor, precum și a unor condiții de concurență echitabile între producătorii din diferite țări, punând în pericol atingerea eficientă a obiectivului de reducere a deșeurilor marine, care are efecte mai ample la nivelul UE și la nivel internațional. Din acest motiv, este necesar să se stabilească un cadru legislativ armonizat care să prevadă obiective și măsuri comune la nivelul UE pentru a preveni și a reduce deșeurile marine, astfel încât măsurile luate de un stat membru să fie orientate spre anumite produse din plastic de unică folosință și pe echipamente de pescuit care conțin plastic. Tipul de măsuri care urmează a fi utilizate, deși bazate pe o evaluare comună, este diferențiat în funcție de tipul de articol din material plastic, ținând cont de valoarea adăugată a unei eventuale acțiuni din partea UE și de complementaritatea cu acțiunile întreprinse de statele membre ale UE.

Pentru unele articole, problema aruncării de deșuri pe domeniul public (de exemplu, dopuri și capace pentru recipiente din plastic pentru băuturi) și alte impacturi asupra mediului pot fi abordate în modul cel mai eficient prin modificări în proiectarea produsului și trecerea la substitute mai durabile (de exemplu, înlocuirea conținutului de plastic). În astfel de cazuri, atunci când există o legătură clară între cerințele în materie de produse și accesul pe piață în cadrul pieței interne, condițiile de concurență echitabile pentru întreprinderi sunt importante.

În plus, în conformitate cu principiul subsidiarității, prezenta propunere legislativă oferă, pentru unele măsuri, o anumită flexibilitate statelor membre – pentru a alege cele mai potrivite metode specifice de punere în aplicare și de colectare a datelor. De exemplu, statele membre dispun de o largă marjă de apreciere pentru a decide cu privire la măsurile naționale, după caz, în funcție de condițiile locale, în scopul de a pune în aplicare obiectivul UE privind o reducere semnificativă a consumului anumitor articole.

- **Proportionalitate**

Propunerea vizează un domeniu specific și este proporțională, întrucât aceasta se concentrează asupra celor mai întâlnite articole de macroplastice de pe plajele europene ca număr, și anume articole din plastic de unică folosință și echipamente de pescuit. Cuantificarea articolelor ca număr este cel mai bun indicator disponibil al impacturilor economice, sociale și de mediu. Această inițiativă se concentrează pe primele zece cele mai întâlnite articole din plastic de unică folosință, reprezentând 86 % din toate articolele din plastic de unică folosință, ca număr (care înseamnă, prin urmare, 43 % din toate deșeurile marine). Reglementarea tuturor produselor din plastic de unică folosință găsite pe plaje ar fi disproporționată în raport cu valoarea adăugată potențială. Aceasta ar conduce la costuri și sarcini inutile impuse statelor membre.

Măsurile privind echipamentele de pescuit se bazează pe principiul „poluatorul plătește”, care vizează în special asigurarea faptului că producătorii de echipamente de pescuit care conțin plastic își asumă responsabilitatea pentru faza de deșuri a produselor lor, în special prin

îmbunătățirea colectării și a tratării separate a acestora, mai ales reciclarea, precum și reutilizarea. Aceste măsuri facilitează stimulente pozitive pentru ca pescarii să aducă echipamentele la țărm, asigurându-se în același timp că acestea nu impun o sarcină disproporționată asupra întreprinzătorilor din sectorul pescuitului, în special întreprinzătorii mici.

Propunerea este adaptată pentru a aborda o problemă de mediu urgentă și, împreună cu legislația existentă și cu acțiunile prevăzute în Strategia privind materialele plastice, pentru a obține rezultate ambițioase de mediu, asigurând, în același timp, un impact economic pozitiv, cu un efect limitat, dar pozitiv asupra ocupării nete a forței de muncă, încurajând inovarea, asigurând acceptarea de către opinia publică și contribuind la creșterea eficienței utilizării resurselor.

Evaluarea impactului care o însoțește oferă mai multe detalii cu privire la proporționalitatea elementelor acestei propuneri legislative.

- **Alegerea instrumentului**

Este propus un instrument legislativ specific pentru a aborda toate produsele din plastic de unică folosință în cadrul unui instrument juridic unic prin stabilirea unor obiective și măsuri specifice în vederea prevenirii și a reducerii impactului acestora asupra deșeurilor marine. Un astfel de instrument legislativ specific este considerat cel mai potrivit pentru a evita un peisaj juridic fragmentat, în comparație cu abordarea alternativă care ar fi implicat modificarea mai multor instrumente juridice, cum ar fi Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin, Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje și Directiva-cadru privind deșeurile, Directiva privind instalațiile portuare de preluare sau Regulamentul privind controlul în domeniul pescuitului.

Deși pentru unele produse este necesară armonizarea la nivelul UE, pentru alte produse din plastic de unică folosință și echipamente de pescuit care conțin plastic, în conformitate cu actuala legislație a UE privind deșeurile, este necesar să se ofere statelor membre flexibilitatea de a alege cele mai potrivite instrumente juridice, administrative și economice pentru a pune în aplicare obiective și măsuri bine definite. Prin urmare, directiva este instrumentul juridic adecvat pentru a realiza obiectivele și măsurile avute în vedere.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări ex post/verificări ale adecvării legislației existente**

În scopul prezentei propuneri legislative, s-a elaborat o panoramă completă a legislației existente pentru a înțelege unde sunt necesare acțiuni complementare ale UE pentru a aborda aruncarea pe domeniul public de deșeuri din plastic de unică folosință și impactul acestora asupra mediului. Legislația în materie vizează adesea căi diferite, este fragmentată în ceea ce privește accentul și ambiția și nu a avut încă impactul necesar asupra deșeurilor marine.

Astfel cum s-a explicat în secțiunea 2 de mai sus, Strategia privind materialele plastice recent adoptată identifică necesitatea unei propuneri legislative la nivelul UE care să vizeze în mod specific articolele din plastic de unică folosință.

Conform legislației UE privind deșeurile, toate deșeurile ar trebui să facă obiectul colectării și tratării corespunzătoare. Prezentul text legislativ definește obiective de reciclare pentru deșeurile municipale (65 % până în 2030) și deșeurile de ambalaje din plastic (55 % până în 2030) care vor spori captarea de deșeuri de plastic. Cu toate acestea, statele membre pot atinge aceste obiective fără a depune eforturi sporite privind aruncarea de deșeuri pe domeniul

public. Cele mai recente modificări la Directiva-cadru privind deșeurile vor impune statelor membre să ia măsuri pentru a identifica principalele surse de deșeurile marine și să ia măsuri pentru a preveni și a reduce deșeurile din respectivele surse. Cu toate acestea, o serie de factori legați de infrastructura inadecvată pentru gestionarea deșeurilor și comportamentul inadecvat al consumatorilor vor continua să aibă ca rezultat aruncarea de deșeurile pe domeniul public și dispersarea de materiale plastice în mediu. Prezenta inițiativă completează noua legislație privind deșeurile prin furnizarea de soluții la nivel european pentru o parte importantă din sursele de aruncare a deșeurilor pe domeniul public. Aceasta evidențiază relevanța unui instrument juridic axat pe produse, fapt confirmat de rezultatele obținute de Directiva privind pungile de plastic, care a fost primul instrument european de acest tip și a realizat o reducere reală a consumului articolului vizat și a efectelor sale conexe.

Evaluarea programelor de măsuri puse în aplicare în contextul Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin arată că acestea oferă o vedere de ansamblu utilă asupra acțiunilor întreprinse sau planificate, dar că sunt necesare măsuri suplimentare pentru ca acestea să devină eficiente. Prezenta propunere legislativă trece dincolo de reglementarea fiecărei surse de poluare, prin identificarea factorilor principali și a căilor de poluare marină cu materiale plastice.

Una dintre limitele Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale, care este în prezent în curs de evaluare, se referă la cerințele privind captarea și tratarea revărsărilor de ape pluviale, care ar trebui să fie reconsiderate. Această nouă propunere legislativă urmărește abordarea acestei probleme prin încurajarea campaniilor de sensibilizare și de etichetare pentru a preveni aruncarea în toaletă a articolelor din plastic de unică folosință, care nu sunt captate în mod adecvat de toate sistemele de tratare a apelor uzate.

Deșeurile provenite de la echipamentele de pescuit sunt reglementate printr-o serie de instrumente ale UE. Cu toate acestea, lacunele sunt încă notabile. În special, în prezent nu există niciun stimul specific pentru ca operatorii să asigure o rată maximă a deșeurilor de echipamente de pescuit returnate la mal și nu există mecanisme de repartizare a sarcinilor. Prin urmare, revizuirea în curs a Directivei privind instalațiile portuare de preluare vine împreună cu această propunere pentru reglementarea echipamentelor de pescuit, deoarece abordează factorii de descurajare anteriori pentru ca navele să aducă înapoi la mal deșeurile proprii, precum și deșeurile pescuite. În plus, revizuirea Regulamentului privind controlul în domeniul pescuitului impune marcarea echipamentelor, transportarea la bord de echipamente pentru recuperarea echipamentelor pierdute, recuperarea echipamentelor pierdute sau raportarea pierderii acestora, în cazul în care nu pot fi recuperate, prin raportare electronică zilnică. Cu toate acestea, cadrul legislativ actual poate fi consolidat în continuare prin furnizarea de stimulente pentru gestionarea mai eficientă a echipamentelor de pescuit ca un flux specific de gestionare și reciclare a deșeurilor. Această nouă propunere legislativă urmărește abordarea problemei prin intermediul unei scheme de răspundere extinsă a producătorilor.

- **Consultări cu părțile interesate**

În cadrul consultării publice, care a avut loc în perioada decembrie 2017 - februarie 2018, s-au primit peste 1 800 de contribuții. 98,5 % din respondenți au considerat că acțiunile de gestionare a deșeurilor marine din plastic de unică folosință sunt „necesare”, iar 95 % consideră că acestea sunt „necesare și urgente”. Peste 70 % din producători și peste 80 % din mărci și reciclatori au considerat acțiunile ca fiind „necesare și urgente”. Numai 2 % din respondenți au fost de opinie că nu ar trebui să se ia noi măsuri la nivel european, în timp ce 79 % au considerat că, dacă măsurile nu se iau la nivelul UE, acestea ar rămâne ineficace.

Respondenții la consultarea publică au susținut în mod covârșitor utilizarea schemelor de răspundere extinsă a producătorilor pentru a acoperi costurile de strângere a deșeurilor, ceea ce reprezintă o valoare adăugată esențială a prezentei propuneri legislative în comparație cu cerințele minime definite în legislația europeană privind deșeurile pentru schemele de răspundere extinsă a producătorilor. Mai mult, consultarea publică a demonstrat sprijinul față de cerințele legislative privind o mai bună proiectare ca fiind una dintre cele mai eficiente abordări, urmată de obiective de reducere a emisiilor, care au fost luate în considerare în propunere ca măsuri esențiale care urmează să fie puse în aplicare de statele membre.

În ceea ce privește echipamentele de pescuit, 88 % din respondenți s-au exprimat în favoarea măsurilor de creare a unor stimulente pentru a aduce la mal deșeuri pescuite și echipamente de pescuit scoase din uz, iar 77 % ar dori instalații de colectare și de sortare mai bune la bordul navelor și în porturi.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

În contextul Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, informațiile cu privire la articolele de deșeuri marine găsite pe plaje europene au fost obținute de la Grupul tehnic cu privire la activitățile privind deșeurile marine instituit în cadrul Centrului Comun de Cercetare (programe de monitorizare, campanii de curățare și proiecte de cercetare), fiind colectate de pe 276 de plaje din 17 state membre ale UE și patru mări regionale în cursul anului 2016. În total, 355 671 de articole observate în cursul a 679 de anchete au fost clasificate în funcție de cât de frecvent au fost regăsite, în principal în conformitate cu lista de referință „Categoriile de articole de deșeuri de pe plaje” din Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin. Lista elaborată de JRC a fost utilizată ulterior pentru a întocmi o listă mai scurtă de clasificări distincte care prevăd contribuțiile relative ale articolelor care sunt similare în ceea ce privește sursa, utilizarea sau materialul și care, în general, se încadrează într-un anumit domeniu de politică. De asemenea, aceste date au fost completate de mai multe proiecte în curs deja existente, cum ar fi Marine Litter Watch²⁰ elaborat de Agenția Europeană de Mediu.

Parteneriatul Rețeaua europeană de observare²¹ și date privind mediul marin EMODnet²² și convențiile maritime regionale au adus, de asemenea, expertiză fundamentală pentru această propunere legislativă, de exemplu prin contribuția la lucrările JRC pentru asamblarea și armonizarea datelor în scopul de a oferi o imagine de ansamblu mai bună asupra concentrațiilor de deșeuri de plastic din mările și de pe fundul mărilor din Europa.

În ceea ce privește articolele din plastic de unică folosință și echipamentele de pescuit, Comisia Europeană s-a bazat pe lucrările efectuate de consultanți externi. În ceea ce privește articolele din plastic de unică folosință, pe baza datelor JRC, aceștia au analizat factorii principali și mijloacele de generare de deșeuri marine, precum și posibilele măsuri esențiale care urmează a fi prevăzute în această nouă propunere legislativă pentru a gestiona deșeurile din plastic de unică folosință. În ceea ce privește echipamentele de pescuit, s-a efectuat un studiu aprofundat separat²³ pentru a înțelege lacunele legislative și măsurile care ar trebui să completeze scenariul de referință existent pentru reducerea impactului echipamentelor de pescuit asupra mediului marin. Analiza a luat în considerație trecerea în revistă a cercetărilor existente, ateliere cu implicarea funcționarilor Comisiei și a părților interesate externe,

²⁰ <https://www.eea.europa.eu/themes/water/europes-seas-and-coasts/marine-litterwatch>

²¹ <http://www.emodnet.eu/>

²² http://ec.europa.eu/environment/marine/international-cooperation/regional-sea-conventions/index_en.htm

²³ Studiu pentru a sprijini evaluarea impactului privind opțiunile de reducere a nivelului și a impactului negativ al plasticului din echipamentele de pescuit.

precum și cercetarea documentară, inclusiv cu privire la bazele de date PRODCOM și EUROSTAT (datele privind comerțul exterior al UE, importurile, exporturile și producția).

Pe parcursul studiului, s-au desfășurat o serie de interviuri oficiale și neoficiale cu părțile interesate din instituțiile publice, ONG-uri, întreprinderi și asociații din sector pentru a contribui la elaborarea unei analize a problemei și a impactului. Interviurile respective au examinat ceea ce era fezabil din punct de vedere tehnic și posibilele efecte directe ale anumitor opțiuni. De asemenea, interviurile au fost utilizate pentru a colecta date specifice privind performanța și costurile, precum și modul în care acestea se pot schimba ca urmare a potențialelor măsuri de intervenție.

- **Evaluarea impactului**

Un rezumat al evaluării impactului este anexat la propunere. Comitetul de analiză a reglementării a emis un aviz negativ, urmat de un al doilea aviz pozitiv cu rezerve²⁴, pe baza unei evaluări revizuite a impactului. În avizul final, comitetul recunoaște că raportul revizuit arată mai clar domeniul de aplicare al inițiativei, limitat la macroplăstice. Au fost solicitate detalii suplimentare în principal cu privire la rolul complementar al unui nou instrument la legislația existentă, în ceea ce privește atât (1) echipamentele de pescuit (valoare adăugată în comparație cu Regulamentul privind controlul, Directiva privind instalațiile portuare de preluare și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime), cât și (2) deșeurile din plastic de unică folosință (explicații cu privire la lipsa de ambiție a legislației în vigoare sau slaba punere în aplicare). Comitetul de analiză a reglementării a solicitat informații suplimentare cu privire la efectele dăunătoare ale deșeurilor din plastic de unică folosință, ca grup și ca produse individuale, și cu privire la faptul că acțiunea individuală a statelor membre ar putea conduce la fragmentarea pieței.

Prin urmare, versiunea definitivă a evaluării impactului clarifică în continuare faptul că deșeurile marine cauzează daune economice, sociale și de mediu și descrie modul în care sunt acoperite decalajele acquis-ului existent, având în vedere că legislația existentă pentru gestionarea deșeurilor, tratarea apelor reziduale, instalațiile portuare de recepție etc. nu abordează în mod suficient factorii determinanți ai problemei în ceea ce privește impacturile anumitor articole. În ceea ce privește deșeurile din plastic de unică folosință, legislația privind deșeurile va avea efecte în principal asupra creșterii ratei de reciclare, cu un impact mai mic asupra aruncării de deșeuri pe domeniul public. Măsurile din amonte care au scopul de a reduce consumul sunt mai eficiente. Evaluarea impactului a confirmat că, în ansamblu, cele mai întâlnite articole din plastic de unică folosință și echipamente de pescuit constituie o contribuție importantă la deșeurile marine macro. Acestea reprezintă aproximativ 70 % din numărul total de articole de deșeuri găsite pe plajă, dar și pentru fiecare articol individual contribuția lor contează. În cazul echipamentelor de pescuit, elaborarea de măsuri suplimentare a făcut parte din abordarea urmată în contextul Strategiei UE privind materialele plastice și propunerea de revizuire a Directivei privind instalațiile portuare de preluare²⁵. În propunerea de revizuire a acestei directive, pescarii individuali nu vor fi penalizați pentru aducerea la țarm a deșeurilor. Însă taxele portuare vor crește dacă vor fi aduse pe uscat mai multe deșeuri și instalațiile de gestionare a deșeurilor trebuie să fie actualizate, în special în porturile de pescuit mici pe care le utilizează multe nave. Pe lângă asigurarea unei gestionări consolidate a deșeurilor de echipamente de pescuit odată debarcate în port, propunerea de sistem REP asigură faptul că producătorii de echipamente de pescuit care conțin plastic preiau

²⁴ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&year=2017&serviceId=&s=Chercher>
²⁵ COM(2018)33 final.

cheltuielile legate de gestionarea fluxului de deșuri, inclusiv integral sau parțial costurile instalațiilor portuare de preluare.

De asemenea, evaluarea evidențiază un risc demonstrat și în creștere de fragmentare a pieței, în special în ceea ce privește modul în care regiunile sau statele membre tratează problema deșeurilor din plastic de unică folosință și a echipamentelor de pescuit. Prin urmare, prezenta propunere are ca obiectiv asigurarea unui minim de coerență a măsurilor la nivelul statelor membre, pentru a evita un mediu concurențial inechitabil, care poate denatura competitivitatea între operatori, ceea ce, la rândul său, ar pune în pericol realizarea obiectivului de reducere a deșeurilor. Prezenta propunere legislativă stabilește un echilibru corect între disponibilitatea alternativelor și necesitatea armonizării.

În cele din urmă, Uniunea Europeană trebuie să joace rolul principal în lupta împotriva deșeurilor marine de plastic din mările europene prin intermediul acțiunilor din cadrul convențiilor maritime regionale, dar și la nivel internațional. Prin luarea de măsuri, UE va determina alte țări să ia măsuri, ceea ce va conduce la o reducere globală a deșeurilor marine din mările europene și dincolo de acestea.

Prin urmare, acțiunea legislativă directă în legătură cu aceste articole este extrem de relevantă pentru a acționa împotriva poluării marine.

Materialele plastice de unică folosință

Evaluarea impactului examinează o gamă largă de măsuri. Au fost elaborate patru opțiuni sau scenarii, cu o selecție a diferitelor măsuri aplicate pentru diferite articole. Fiecare opțiune ulterioară prezintă o etapă de creștere a nivelului de ambiție în ceea ce privește rezultatele globale. Un considerent esențial în acest context a fost impactul preconizat asupra fluxului de deșeuri din plastic de unică folosință în mediul marin.

Acest lucru a condus la trei categorii de articole:

- Articole pentru care sunt disponibile alternative durabile, obiectivul fiind de a promova soluțiile alternative mai puțin dăunătoare.
- Articole pentru care nu există alternative. Pentru aceste articole, obiectivul este de a limita daunele printr-o mai bună informare a consumatorilor și responsabilizarea din punct de vedere financiar a producătorilor pentru consecințele asupra mediului.
- Articole care sunt deja captate satisfăcător, pentru care obiectivul este de a garanta că acestea ajung în circuitul existent (sau viitor) de colectare separată și reciclare.

Cele patru scenarii au fost comparate cu scenariul de bază 1 și sunt descrise mai jos.

Scenariul 2a – Un impact mai scăzut asupra reducerii deșeurilor marine

Acest scenariu ar aborda factorii principali într-un mod limitat. Scenariul include campanii de informare, acțiuni voluntare și etichetare și ar putea crește gradul general de sensibilizare (de exemplu, cu privire la problema deșeurilor, parcursuri specifice, eliminare corectă) și, prin urmare, comportamentul consumatorilor. Cu toate acestea, nu este clar care va fi rezultatul acestor acțiuni, întrucât există puține elemente care să demonstreze că o astfel de sensibilizare schimbă efectiv comportamentul persoanelor.

Scenariul 2b – Un impact mediu asupra reducerii deșeurilor marine

Acest scenariu este mai eficient decât 2a, dar devine mai dificil de pus în aplicare, aducând mai multe costuri și o sarcină administrativă suplimentară pentru persoanele afectate.

Scenariul 2c – Un impact mediu-ridicat asupra reducerii deșeurilor marine (opțiunea aleasă)

Acest scenariu ar aborda într-un mod mai adecvat factorii care stau la baza problemei și merge mai departe pentru a schimba comportamentul consumatorilor. Scenariul include măsuri de proiectare a produsului pentru sticle pentru băuturi cu dopuri atașate și ar avea un impact direct asupra dispersiei dopurilor în mediul înconjurător.

Scenariul 2d – Cel mai mare impact asupra reducerii deșeurilor marine

Acest scenariu aduce îmbunătățiri suplimentare care abordează factorii care stau la baza problemei, în special lipsa de stimulente pentru a colecta și a gestiona în mod corespunzător articolele din plastic de unică folosință, la sfârșitul ciclului lor de viață, dar la un cost mai ridicat, și anume în ceea ce privește tratarea apelor uzate. Scenariul include introducerea unui sistem de returnare a garanției sau sisteme echivalente și ar implica un cost suplimentar (aproximativ 1,4 miliarde EUR pentru UE), dar ar reduce în mod semnificativ deșeurile marine și ar îmbunătăți calitatea materialelor colectate și ratele de reciclare). La fel ca în toate schemele de răspundere extinsă a producătorilor, costurile legate de introducerea și funcționarea unui sistem de returnare a garanției sunt suportate de regulă de actorii economici implicați în lanțul de aprovizionare, în funcție de structura acestuia, nu de autoritățile publice. Cele mai bune practici în materie de tratare a apelor reziduale ar îmbunătăți infrastructura, dar necesită investiții suplimentare importante în valoare de aproximativ 7,7 miliarde EUR pe an.

Această măsură este dificil de justificat în cazul în care obiectivul ar fi numai soluționarea problemei șervețelor umede, dar este relevantă pentru o gamă mult mai largă de evacuări poluante. Evaluarea în curs a Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale va oferi date mai detaliate cu privire la această chestiune.

Pentru a evita consecințele nedorite în ceea ce privește impactul economic, social și de mediu, se consideră că trecerea la alternative ar trebui să se concentreze pe rezultate și să aibă un spațiu larg pentru soluții potențiale. O astfel de abordare este în conformitate cu principiul inovării, făcând ca propunerea legislativă să fie orientată spre viitor („promovarea viabilității viitoare”) și favorabilă inovării.

În conformitate cu analiza efectuată cu privire la diferitele opțiuni de politică și în ceea ce privește particularitățile fiecărui articol specific din plastic de unică folosință, scenariul 2c a fost selectat ca fiind opțiunea preferată. Acesta include următoarele acțiuni:

- restricții privind introducerea pe piață a articolelor din plastic de unică folosință cu alternative disponibile (de exemplu, paie pentru băuturi);
- obiective generale de reducere (de exemplu, căni pentru băuturi, recipiente pentru alimente) care permit statelor membre să adopte propriile măsuri pentru a realiza reducerea. Costurile de punere în aplicare a acestor măsuri vor depinde de alegerea și elaborarea măsurilor adoptate la nivel național;
- măsuri de sensibilizare și scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru toate articolele care nu intră sub incidența măsurii de restricționare a accesului pe piață, în scopul de a contribui la costurile aferente prevenirii, gestionării deșeurilor, inclusiv curățarea deșeurilor, cu excepția echipamentelor de pescuit;
- cerințe de etichetare pentru a informa consumatorii cu privire la operațiunile de eliminare a deșeurilor sau mijloacele de eliminare care trebuie evitate (de exemplu, șervețele umede);
- măsuri de proiectare a produsului (de exemplu, sticle cu dopuri atașate).

Cu toate acestea, evaluarea impactului arată că sistemele de returnare a garanției sau sisteme echivalente pentru sticlele din plastic pentru băuturi care conduc la rate de colectare ridicate similare (analizate ca parte a opțiunii 2d) pot constitui un instrument foarte eficient pentru a conduce la rate de colectare ridicate, prevenind aruncarea deșeurilor pe domeniul public, în special a deșeurilor marine. Prin urmare, sistemele de returnare a garanției au fost adăugate la mixul de politici preferate. Acestea au un impact pozitiv direct asupra colectării din cauza garanției pentru recipient și conduc la o îmbunătățire a calității materialului colectat și în consecință la un produs reciclat de înaltă calitate. În timp ce se oferă o anumită flexibilitate statelor membre pentru a alege instrumentele adecvate, se propune, prin urmare, instituirea unui obiectiv de colectare minimă care este stabilit la un nivel care reflectă media ratelor de colectare a sticlelor de plastic de unică folosință în cadrul sistemelor de returnare a garanției existente în UE (90 %). Sistemele de returnare a garanției sau sisteme echivalente pot, de asemenea, să ofere soluții și infrastructura pentru realizarea unei mai bune colectări a recipientelor pentru băuturi fabricate din alte materiale, care fac obiectul obiectivelor de reciclare pentru ambalaje, în special cele din aluminiu. Prin urmare, statele membre ar trebui să ia în considerare astfel de măsuri, de asemenea, pentru ambalajele de băuturi din alte materiale.

Din motive care țin de fezabilitatea punerii în aplicare, pentru șervețelele umede, eventuala propunere este de a alege opțiunea 2b, care prevede obligații în materie de răspundere extinsă

a producătorilor, cerințe de etichetare și măsuri de sensibilizare. Pentru prosoapele sanitare, sunt propuse cerințe de etichetare și măsuri de sensibilizare.

Există deja o legislație existentă, și anume Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, care prevede obiective de reducere a consumului pentru pungile de transport din plastic subțire, inclusiv pungile de transport din plastic foarte subțire, care fac parte, de asemenea, din articolele cele mai întâlnite pe plajele din Uniune. Prezenta propunere prevede măsuri complementare privind răspunderea extinsă a producătorilor și creșterea gradului de sensibilizare pentru toate pungile de transport din plastic subțire.

Echipamente de pescuit

Primul scenariu analizat constă în punerea deplină în aplicare a măsurilor existente și a propunerii deja formulate, ceea ce conduce la următoarele dezavantaje:

- în conformitate cu versiunea revizuită a Regulamentului privind controlul, nu există niciun stimulent specific pentru ca pescarii să crească cantitatea de echipamente de pescuit pe care nu le raportează ca pierdute și să le readucă la mal.
- Întrucât revizuirea Directivei privind instalațiile portuare de preluare reduce în mod semnificativ costurile și sarcina care descurajează pescarii să aducă înapoi în port echipamente și alte deșeuri, aceasta are drept obiectiv îmbunătățirea colectării deșeurilor provenite de la nave (inclusiv navele de pescuit) în general, și anume nu este orientată către tratarea în mod specific a deșeurilor de echipamente de pescuit. Aceasta nu include stimulente pozitive directe pentru colectarea tuturor deșeurilor de echipamente de pescuit și tratarea ulterioară a acestora într-un mod care să maximizeze potențialul de reutilizare și de reciclare a conținutului de plastic din echipamentele de pescuit. Măsurile statelor membre menite să consolideze capacitățile de colectare a deșeurilor și echipamentelor de pescuit sau dezvoltarea de sisteme de reciclare pentru echipamente de pescuit sunt prea eterogene și locale pentru a fi eficiente. Având în vedere cele de mai sus, propunerea de revizuire a Directivei privind instalațiile portuare de preluare prevede că noi măsuri pentru a îmbunătăți colectarea și tratarea echipamentelor de pescuit vor fi examinate în cadrul Strategiei UE privind materialele plastice²⁶.

Al doilea scenariu analizat constă în introducerea unei scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru echipamentele de pescuit care conțin plastic.

Al treilea scenariu analizat constă în consolidarea propunerii pentru un sistem de răspundere extinsă prin adăugarea unui sistem de garantare și a unui obiectiv de reciclare care ar spori nivelul de returnare a echipamentelor. Scenariul presupune mai multe costuri pentru punerea sa în aplicare, ceea ce ar putea conduce la creșterea costurilor pentru sector și, în același timp, la creșterea sarcinii administrative. În plus, în cazul echipamentelor de pescuit și spre deosebire de materialele plastice terestre, riscul de a pierde garanția este relativ ridicat, ceea ce ar putea conduce la o reducere a impactului acesteia ca stimulent.

O parte din această opțiune a constat, de asemenea, în stabilirea unui obiectiv de reciclare. Complexitatea definirii un astfel de obiectiv, precum și sarcina administrativă și costurile legate de monitorizarea acestuia au fost considerate ca fiind disproporționate, în special într-un context în care crearea unei scheme de răspundere extinsă a producătorilor este deja, în sine, de natură să stimuleze dezvoltarea în continuare a actualei piețe mici pentru reciclarea materialelor echipamentelor de pescuit.

Un al patrulea scenariu adaugă, în cadrul sistemului de răspundere extinsă a producătorilor, obligația de a finanța o schemă obligatorie pentru recuperarea echipamentelor de pescuit. S-a concluzionat că aceste demersuri sunt disproporționate, repetitive și impracticabile. Scenariul ar face producătorii de echipamente de pescuit responsabili pentru acoperirea costurilor acțiunii de recuperare care se bazează pe participarea voluntară și care este sprijinită, în prezent, de instrumente financiare de la nivel local, național și UE. Recuperarea echipamentelor este deja inclusă ca o obligație în Regulamentul privind controalele în temeiul politicii comune în domeniul pescuitului.

²⁶ Expunerea de motive din COM(2018)33 final.

Prin urmare, cel mai eficient scenariu pentru gestionarea echipamentelor de pescuit și completarea lacunelor legislative existente este introducerea unei scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru producătorii de echipamente de pescuit care conțin plastic. Această opțiune este considerată a avea cel mai eficace impact potențial general asupra reducerii contribuției echipamentelor de pescuit și acvacultură abandonate, pierdute și aruncate ca deșeuri marine. Aceasta ar sprijini și ar facilita punerea integrală în aplicare a altor instrumente și ar contribui în continuare la reducerea afluxului de deșeuri provenite din echipamentele de pescuit. În special, aceasta se bazează pe Regulamentul privind controlul și propunerea de revizuire a Directivei privind instalațiile portuare de preluare și vine în completarea acestora, adăugând un mecanism specific care să faciliteze colectarea separată și returnarea echipamentelor de pescuit la sistemele de colectare și de tratare a deșeurilor de echipamente de pescuit, în special reciclarea. Acest lucru va contribui, în special, la reducerea sarcinilor financiare pentru porturile de mici dimensiuni și/sau operatorii din domeniul pescuitului care se pot confrunta cu costuri mai mari legate de creșterea colectării și tratării deșeurilor de echipamente de pescuit odată descărcate în porturi.

Acest tip de stimulent pozitiv pentru a aduce la țărni deșeurile este considerat de majoritatea părților interesate ca fiind cea mai eficace modalitate de a reduce pierderea echipamentelor de pescuit în mare.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

S-a constatat că este nejustificată scutirea microîntreprinderilor de la inițiativă sau prevederea unor regimuri mai laxe pentru IMM-uri. Cu toate acestea, se estimează că măsurile avute în vedere în această inițiativă vor spori oportunitățile pentru microîntreprinderile și IMM-urile din Europa. Întreprinderile europene care au adoptat deja proiectarea circulară și modele de afaceri circulare vor beneficia de o piață mai mare și de intensificarea comerțului, a investițiilor și a oportunităților de afaceri. Cele mai multe dintre cele 50 000 de societăți din sectorul prelucrătorilor de materiale plastice din UE sunt IMM-uri. Efectul asupra acestora va depinde de faptul dacă activitatea lor este dependentă de articole din plastic de unică folosință și de capacitatea lor de a trece la fabricarea altor articole din plastic. O mare parte articolele din plastic de unică folosință vizate de restricții pe piață sunt produse în afara UE. În plus, IMM-urile precum comerțanții cu amănuntul pot resimți un efect pozitiv atunci când se evită necesitatea de a cumpăra produse de unică folosință, care însoțesc sau conțin alimentele sau băuturile pe care le vând acestea. Reducerea cheltuielilor de consum se va transpune în reducerea vânzărilor cu amănuntul, însă acestea se vor reechilibra, întrucât consumatorii își cheltuie banii pe alternative și preferă soluțiile inovatoare. Vor fi dezvoltate noi modele de afaceri pentru a pune la dispoziția consumatorilor produse multifuncționale, iar acest lucru ar putea reduce costurile, în special pe măsură ce opțiunile sunt extinse.

Pentru a reduce la minim costurile de asigurare a conformității pentru statele membre și operatori, mecanismele de monitorizare și de raportare avute în vedere sunt simple și ar trebui să beneficieze, în măsura posibilului, de sinergii cu sistemele existente de raportare în vigoare, astfel cum s-a explicat în secțiunea 5 de mai jos.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea nu are consecințe asupra protecției drepturilor fundamentale.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații bugetare pentru Comisie.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Organizarea și metodele de colectare a datelor, în conformitate cu principiul subsidiarității, ar trebui să rămână în sfera de competență a statelor membre.

Numărul de articole găsite pe plaje rămâne un indicator eficient pentru a evalua cantitatea de deșuri marine găsite în apele de coastă ale Europei și evoluția celor mai întâlnite articole din plastic de unică folosință. De exemplu, în Irlanda, s-a înregistrat o scădere semnificativă a pungilor din plastic găsite pe plaje în urma punerii în aplicare a Directivei privind pungile de plastic. Statele membre utilizează metodologia elaborată de Grupul tehnic privind deșeurile marine instituit în temeiul Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, stabilită de asemenea în rapoartele tehnice ale JRC. O decizie revizuită a Comisiei a fost adoptată în aprilie 2017 privind stabilirea unor criterii și standarde metodologice. Aceasta prevede că deșeurile se monitorizează pe linia țărmului în toate cazurile și, în plus, pot fi monitorizate pe suprafața mării și pe fundul mării; se colectează informații privind sursa și mijloacele de generare a deșeurilor, atunci când acest lucru este posibil.

De asemenea, monitorizarea va fi necesară în ceea ce privește măsurile de reducere a consumului de articole din plastic de unică folosință. Se propune ca această monitorizare să se bazeze pe datele privind produsele din plastic de unică folosință relevante introduse pe piață într-un an. În cazul în care este necesar, norme armonizate privind colectarea unor astfel de date și formatul de raportare ar fi stabilite de comitetul privind deșeurile instituit în temeiul legislației UE privind deșeurile. În cazul în care este posibil, ar trebui să se valorifice bazele de date UE existente privind producția și comerțul (PRODCOM²⁷ și COMEXT²⁸), gestionate de Eurostat și actualizate periodic pe baza informațiilor furnizate de statele membre. De asemenea, ar trebui să fie utilizate sinergiile cu mecanismele de raportare existente.

În propunere este prevăzută o evaluare pentru a măsura impactul măsurilor avute în vedere și pentru a lua în considerare evoluțiile viitoare. Aceasta va evalua, în special, necesitatea de a revizui lista materialelor plastice de unică folosință și măsurile introduse, cum ar fi obiectivele de reducere a consumului, după caz. În plus, evaluarea va aborda aspecte legate de biodegradabilitate.

Prezenta propunere nu abordează în mod direct chestiuni legate de politica privind produsele și opțiunile de înlocuire a materialelor plastice. Cu toate acestea, în mod indirect, prin retragerea unor produse de pe piață și reducerea altora, propunerea va crea oportunități importante pentru soluții inovatoare cu privire la înlocuirea materiilor prime și înlocuirea produselor din plastic de unică folosință, precum și pentru noile modele de afaceri și sisteme de reutilizare. De asemenea, în cadrul Strategiei UE privind materialele plastice se lucrează în prezent în vederea elaborării unor norme armonizate pentru definirea și etichetarea materialelor plastice biodegradabile și compostabile, luând în considerare aplicațiile specifice și preocupările cu privire la aruncarea deșeurilor pe domeniul public, în special în mediul marin. Având în vedere aceasta activitate și, în cazul în care progresul științific și tehnic permite acest lucru, Comisia va fi evaluat până în momentul evaluării propunerii posibile substitute pentru plastic, în scopul de a stabili dacă să excludă produsele din plastic de unică

²⁷ Chestionar pentru colectarea și difuzarea statisticilor privind producția bunurilor industriale (fabricate, în principal), atât în ceea ce privește valoarea, cât și cantitatea, cu o frecvență cel puțin anuală, în UE.

²⁸ Baza de date de referință a Eurostat pentru comerțul exterior al UE, inclusiv în cazul importurilor și exporturilor.

folosință din sfera de aplicare a restricțiilor privind introducerea pe piață propuse în prezenta inițiativă.

- **Documente explicative (în cazul directivelor)**

Nu este necesar niciun document explicativ pentru transpunerea prezentei directive, dat fiind numărul limitat de măsuri din această propunere.

- **Explicații detaliate referitoare la prevederile specifice ale propunerii**

Cele mai importante dispoziții din propunerea de directivă sunt prezentate mai jos.

Articolul 1 prevede că obiectivul propunerii de directivă este de a preveni și de a reduce impactul anumitor produse din plastic de unică folosință și al echipamentelor de pescuit care conțin plastic asupra mediului și asupra sănătății umane, precum și de a promova tranziția către o economie circulară cu modele de afaceri, produse și materiale inovatoare ecologice, contribuind astfel la buna funcționare a pieței interne.

Articolul 2 definește domeniul de aplicare al directivei și prevede că aceasta se aplică anumitor produse din plastic de unică folosință care sunt identificate și definite în **anexa** la propunere, precum și echipamentelor de pescuit care conțin plastic.

Articolul 3 prevede definițiile produselor din plastic de unică folosință, definiția echipamentelor de pescuit și definiția producătorului, în scopul de a stabili măsuri de reducere a consumului, cerințe legate de produs și răspunderea extinsă a producătorilor.

Articolul 4 impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a realiza o reducere semnificativă a consumului de recipiente pentru alimente și căni pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință.

Articolul 5 stabilește restricții privind introducerea pe piață a anumitor produse din plastic de unică folosință pentru care există alternative pe piață.

Articolul 6 stabilește cerințele de proiectare vizând anumite recipiente pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință, pentru a se asigura că dopurile și capacele cu o parte semnificativă din plastic rămân atașate de recipient în timpul etapei de utilizare, astfel încât aceste deșeuri să nu se disperseze în mediu.

Articolul 7 stabilește cerințe de marcare pentru anumite produse din plastic de unică folosință, pentru a evita ca acestea să fie eliminate în mod necorespunzător, de exemplu prin aruncare în toalete, în scopul de a informa consumatorii cu privire la potențialele implicații ale eliminării neadecvate a deșeurilor în ceea ce privește deșeurile marine și la cele mai adecvate practici de gestionare a deșeurilor.

Articolul 8 instituie scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru echipamentele de pescuit care conțin plastic și anumite produse din plastic de unică folosință. Cerințele minime generale pentru schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite prin Directiva 2008/98/CE privind deșeurile se aplică acestor sisteme, dar această dispoziție stabilește cerințe specifice și suplimentare pentru răspunderea financiară a producătorilor, în special pentru campanii de sensibilizare, iar în cazul materialelor plastice de unică folosință, inclusiv curățarea deșeurilor aruncate pe domeniul public.

Articolul 9 impune statelor membre să realizeze un obiectiv minim de colectare separată pentru sticlele pentru băuturi din plastic de unică folosință.

Articolul 10 impune statelor membre să adopte măsuri pentru creșterea gradului de sensibilizare cu privire la impactul aruncării deșeurilor pe domeniul public și al eliminării

necorespunzătoare a deșeurilor asupra mediului, în special asupra mediului acvatic, precum și cu privire la opțiunile disponibile de reutilizare și de gestionare a deșeurilor.

Articolul 11 prevede cerința ca statele membre să coordoneze și să asigure coerența măsurilor pe care le adoptă pentru punerea în aplicare a prezentei directive cu măsurile de punere în aplicare pe care le adoptă pentru a preveni și a reduce deșeurile marine în temeiul instrumentelor juridice în ceea ce privește calitatea apei, prevenirea generării de deșeuri și obiective de gestionare în temeiul Directivelor 2000/59/CE, 2000/60/CE, 2008/56/CE, 2008/98/CE și legislația europeană privind instalațiile portuare de preluare.

Articolul 12 pune în aplicare Convenția de la Aarhus în ceea ce privește accesul la justiție și este în conformitate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale. Ar trebui să fie posibil pentru cetățeni și ONG-uri să solicite un control judiciar al deciziilor luate de statele membre în temeiul directivei.

Articolul 13 impune statelor membre să pună în aplicare un set de date referitoare la produsele supuse unui obiectiv de reducere a consumului, pentru a permite monitorizarea punerii în aplicare a acestor obiective de reducere a consumului stabilite de prezenta directivă. Setul de date ar trebui să fie stabilit în conformitate cu Directiva 2007/2/CE²⁹. În acest scop, este prevăzut sprijinul Agenției Europene de Mediu, al cărui rol va fi, de asemenea, să acceseze în mod regulat datele și să furnizeze Comisiei prezentări generale ale punerii în aplicare a directivei la nivelul Uniunii, care să fie utilizate, de asemenea, în contextul evaluărilor viitoare ale directivei.

Articolul 15 stabilește cadrul pentru viitoarele evaluări ale directivei. Prima evaluare este prevăzută după 6 ani de la termenul-limită de transpunere a directivei.

²⁹ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³⁰,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³¹,

în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Funcționalitatea ridicată și costurile relativ reduse ale plasticului îi conferă acestui material o dimensiune din ce în ce mai ubicuă în viața de zi cu zi. Utilizarea sa crescândă în aplicații cu durată scurtă de viață, care nu sunt proiectate pentru reutilizare sau reciclare eficientă din punct de vedere al costurilor, înseamnă că modelele de producție și de consum aferente au devenit din ce în ce mai ineficiente și liniare. Prin urmare, în contextul planului de acțiune pentru economia circulară³², Comisia a concluzionat în Strategia europeană pentru materialele plastice³³ că această creștere constantă a generării de deșeurile de plastic și dispersia acestora în mediu, în special în mediul marin, trebuie să fie abordate pentru a obține un ciclu de viață cu adevărat circular pentru materialele plastice.
- (2) Abordările circulare care acordă prioritate produselor reutilizabile și sistemelor de reutilizare vor conduce la o reducere a cantității de deșeurile generate, iar o astfel de prevenire este în vârful ierarhiei deșeurilor astfel cum este consacrată la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁴. Astfel de abordări

³⁰ JO C [...], [...], p. [...].

³¹ JO C [...], [...], p. [...].

³² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Închiderea buclei – un plan de acțiune al UE pentru economia circulară” [COM(2015)0614 final].

³³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară” [COM(2018)28 final].

³⁴ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

sunt, de asemenea, în conformitate cu obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 12 al ONU³⁵ de asigurare a unor modele de consum și de producție durabile.

- (3) Deșeurile marine prezintă un caracter transfrontalier și sunt recunoscute ca o problemă globală. Reducerea deșeurilor marine este un factor esențial pentru realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 14 al ONU care solicită conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine pentru o dezvoltare durabilă³⁶. Uniunea trebuie să își asume rolul în combaterea deșeurilor marine și să aibă ca scop să devină cea care stabilește standardele la nivel mondial în acest domeniu. În acest context, Uniunea colaborează cu parteneri în numeroase foruri internaționale, cum ar fi G20, G7 și Organizația Națiunilor Unite, pentru a promova acțiuni coordonate. Această inițiativă face parte din eforturile Uniunii în această privință.
- (4) În conformitate cu acordurile multilaterale³⁷ și cu legislația Uniunii privind deșeurile³⁸, statele membre au obligația să asigure buna gestionare a deșeurilor pentru prevenirea și reducerea deșeurilor marine provenite din surse maritime și terestre. În conformitate cu dispozițiile legislației Uniunii privind apa³⁹ statele membre au obligația, de asemenea, să abordeze problema deșeurilor marine atunci când aceasta subminează atingerea stării ecologice bune a apelor lor marine, inclusiv ca o contribuție la obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 14 al ONU.
- (5) În Uniune, 80-85 % din deșeurile marine, măsurate ca număr de deșeuri de pe plajă, sunt din plastic, articolele din plastic de unică folosință reprezentând 50 %, iar articolele legate de pescuit reprezentând 27 %. Produsele din plastic de unică folosință includ o gamă diversă de produse de consum cu flux comercial ridicat utilizate în mod curent care sunt aruncate înapoi în mare după ce au fost utilizate o singură dată în scopul pentru care acestea au fost furnizate, sunt rareori reciclate și tind să fie aruncate pe domeniul public. O proporție semnificativă a echipamentelor de pescuit introduse pe piață nu este colectată pentru tratare. Produsele din plastic de unică folosință și echipamentele de pescuit care conțin plastic reprezintă, prin urmare, o problemă deosebit de gravă în contextul deșeurilor marine, prezintă un risc grav pentru ecosistemele marine, pentru biodiversitate și, potențial, pentru sănătatea umană și afectează turismul, pescuitul și transportul maritim.

³⁵ Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 25 septembrie 2015.

³⁶ Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 25 septembrie 2015.

³⁷ Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS), Convenția privind prevenirea poluării marine prin deversare de deșeuri și alte materiale (Convenția de la Londra din 1972) și Protocolul său din 1996 (Protocolului de la Londra), Anexa V la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL), Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora.

³⁸ Directiva 2008/98/CE și Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO L 332, 28.12.2000, p. 81).

³⁹ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1) și Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164 25.6.2008, p. 19).

- (6) Legislația⁴⁰ și instrumentele de politică existente ale Uniunii oferă o serie de măsuri de reglementare pentru a aborda problema deșeurilor marine. În special, deșeurile de plastic constituie obiectul măsurilor și al obiectivelor generale ale Uniunii de gestionare a deșeurilor, cum ar fi obiectivul de reciclare pentru deșeurile de ambalaje din plastic⁴¹ și obiectivul recent adoptat în Strategia privind materialele plastice⁴² de a se asigura că toate ambalajele din plastic sunt reciclabile până în 2030. Cu toate acestea, impactul acestei legislații privind deșeurile marine nu este suficient și există diferențe în ceea ce privește domeniul de aplicare și nivelul de ambiție între măsurile luate la nivel național pentru a preveni și a reduce deșeurile marine. În plus, unele dintre respectivele măsuri, în special restricții de comercializare pentru produsele din plastic de unică folosință, pot crea bariere în calea comerțului și pot denatura concurența în cadrul Uniunii.
- (7) Pentru a-și concentra eforturile acolo unde este cea mai mare nevoie de ele, prezenta directivă ar trebui să se refere doar la cele mai întâlnite produse din materiale plastice de unică folosință, care se estimează că reprezintă, ca număr, aproximativ 86 % din materialele plastice de unică folosință găsite pe plajele din Uniune.
- (8) Produsele din plastic de unică folosință pot fi fabricate dintr-o gamă largă de materiale plastice. Materiale plastice sunt definite de regulă ca materiale polimerice la care este posibil să fi fost adăugați aditivi. Totuși, această definiție ar putea acoperi anumiți polimeri naturali. Polimerii naturali nemodificați nu ar trebui să fie incluși în definiție, întrucât aceștia sunt prezenți în mod natural în mediu. Prin urmare, definiția polimerului de la articolul 3 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁴³ ar trebui adaptată și ar trebui să se introducă o definiție separată în sensul prezentei directive. Materialele plastice fabricate cu polimeri naturali modificați sau materialele plastice fabricate din biomaterii, materii prime fosile sau sintetice nu sunt prezente în mod natural și, prin urmare, ar trebui abordate în prezenta directivă. În consecință, definiția adaptată a materialelor plastice ar trebui să cuprindă articole de cauciuc pe bază de polimer și bioplastice și materiale plastice biodegradabile, indiferent dacă acestea sunt derivate din biomasă și/sau urmează să se biodegradeze în timp. Anumite materiale polimerice nu pot să funcționeze ca o componentă structurală principală a materialelor și produselor finale, cum ar fi materialele de acoperire, vopsele, cerneluri și adezivi

⁴⁰ Directiva 2008/98/CE, Directiva 2000/59/CE, Directiva 2000/60/CE, Directiva 2008/56/CE și Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

⁴¹ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365 31.12.1994, p. 10).

⁴² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară” [COM(2018)28 final].

⁴³ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1)

polimerici. Aceste materiale nu ar trebui să fie abordate în prezenta directivă și, prin urmare, nu ar trebui incluse în definiție.

- (9) Pentru a defini în mod clar domeniul de aplicare al prezentei directive, ar trebui să fie definit termenul de produse din plastic de unică folosință. Definiția ar trebui să excludă produsele din plastic care sunt concepute, proiectate și introduse pe piață pentru a realiza, în cadrul ciclului lor de viață, mai multe cicluri sau rotații, fiind reumplute sau reutilizate în același scop pentru care au fost concepute.
- (10) Produsele din plastic de unică folosință ar trebui să fie abordate prin una sau mai multe măsuri, în funcție de diverși factori, cum ar fi disponibilitatea unor alternative adecvate și mai durabile, fezabilitatea schimbării modelelor de consum și măsura în care acestea sunt deja reglementate de legislația existentă a Uniunii.
- (11) Pentru anumite produse din plastic de unică folosință nu există deocamdată alternative adecvate și mai durabile ușor accesibile și se preconizează că va crește consumul de astfel de produse din plastic de unică folosință. Pentru a inversa această tendință și a promova eforturile în direcția unor soluții mai durabile, statele membre ar trebui să fie invitate să ia măsurile necesare pentru a obține o reducere semnificativă a consumului acestor produse, fără a compromite igiena alimentară sau siguranța alimentelor, bunele practici de igienă, bunele practici de fabricație, informarea consumatorilor sau cerințele de trasabilitate stabilite în legislația alimentară a Uniunii⁴⁴.
- (12) Pentru alte produse din plastic de unică folosință există alternative adecvate, mai durabile și accesibile ca preț. Pentru a limita impactul negativ al acestor produse asupra mediului, statele membre ar trebui să fie obligate să interzică introducerea lor pe piața Uniunii. Această măsură ar promova utilizarea alternativelor ușor accesibile și mai durabile, precum și soluțiile inovatoare pentru modele de afaceri mai durabile, alternativele de reutilizare și înlocuirea materialelor.
- (13) Dopurile și capacele cu o parte semnificativă din plastic ale recipientelor pentru băuturi sunt printre cele mai întâlnite articole din plastic de unică folosință găsite pe plajele din Uniune. Prin urmare, recipientele pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință ar trebui să poată fi introduse pe piață dacă îndeplinesc anumite cerințe de proiectare a produsului prin care să se reducă în mod semnificativ dispersia în mediul înconjurător a dopurilor și capacele de la recipientele pentru băuturi. Pentru recipientele de băuturi care sunt produse și ambalaje din plastic de unică folosință, această cerință este o completare la cerințele esențiale care reglementează compoziția și natura re folosibilă și recuperabilă, inclusiv reciclabilă, a ambalajelor, prevăzute în anexa II la Directiva 94/62/CEE. Pentru a facilita conformitatea cu cerința de proiectare a produsului și pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, este necesar să se elaboreze un standard armonizat adoptat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁵, iar conformitatea cu acest standard ar trebui să permită o prezumție de

⁴⁴ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1), Regulamentul (CE) nr. 852/2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1), Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și alte acte legislative relevante în materie de siguranță alimentară, igienă și etichetare (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).

⁴⁵ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a

conformitate cu cerințele respective. Ar trebui să se prevadă suficient timp pentru elaborarea unui standard armonizat și pentru a permite producătorilor să își adapteze lanțurile de producție pentru punerea în aplicare a cerinței de proiectare a produsului.

- (14) Anumite produse din plastic de unică folosință ajung în mediul înconjurător ca urmare a eliminării neadecvate prin canale sau prin altă evacuare necorespunzătoare în mediu. Prin urmare, produsele din plastic de unică folosință care sunt frecvent aruncate în canale sau eliminate în mod necorespunzător în alt mod ar trebui să respecte cerințele de marcare. Marcajul ar trebui să informeze consumatorii cu privire la opțiunile adecvate de eliminare a deșeurilor și/sau opțiunile de eliminare a deșeurilor care trebuie evitate și/sau impactul negativ asupra mediului al deșeurilor ca urmare a eliminării neadecvate. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească un format armonizat pentru marcare și în acest scop ar trebui, după caz, să testeze percepția marcării propuse utilizând grupuri reprezentative de consumatori pentru a garanta faptul că aceasta este eficace și ușor de înțeles.
- (15) În ceea ce privește produsele din plastic de unică folosință pentru care nu sunt disponibile alternative adecvate și mai sustenabile, statele membre ar trebui, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, să introducă, de asemenea, scheme de responsabilitate extinsă a producătorilor care să acopere cheltuielile de gestionare a deșeurilor și de curățare a deșeurilor, precum și costurile măsurilor de sensibilizare menite să prevină și să reducă astfel de deșeuri.
- (16) În mare parte, plasticul din deșeurile marine provenit din echipamente de pescuit abandonate, pierdute și aruncate care conțin plastic indică faptul că cerințele juridice actuale⁴⁶ nu oferă suficiente stimulente pentru a returna la țărnam astfel de echipamente de pescuit pentru colectare și tratare. Sistemul de taxare indirectă prevăzut în temeiul dreptului Uniunii privind instalațiile portuare de preluare pentru descărcarea deșeurilor provenite de la nave elimină stimulentele pentru ca navele să descarce deșeurile în larg și asigură un drept de descărcare. Cu toate acestea, sistemul respectiv ar trebui să fie completat cu stimulente financiare suplimentare pentru ca pescarii să își aducă la țărnam deșeurile de echipamente de pescuit pentru a evita orice creștere potențială a taxei indirecte pe deșeuri care trebuie să fie plătită. Întrucât componentele din plastic ale echipamentelor de pescuit au un înalt potențial de reciclare, statele membre ar trebui, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, să introducă răspunderea extinsă a producătorilor pentru echipamentele de pescuit care conțin plastic pentru a facilita colectarea separată a deșeurilor de echipamente de pescuit și pentru a finanța buna gestionare a deșeurilor de astfel de echipamente de pescuit, în special reciclarea acestora.
- (17) Deși toate deșeurile marine care conțin plastic prezintă riscuri pentru mediu și pentru sănătatea umană și ar trebui abordate, ar trebui, de asemenea, să se ia în considerare aspecte legate de proporționalitate. Prin urmare, pescarii înșiși și producătorii artizanali de echipamente de pescuit care conțin plastic nu ar trebui să facă obiectul regimului de răspundere extinsă a producătorilor.
- (18) În scopul de a preveni aruncarea pe domeniul public și alte forme necorespunzătoare de eliminare a deșeurilor marine care conțin plastic, consumatorii trebuie să fie informați în mod corespunzător cu privire la cele mai adecvate opțiuni de eliminare a

Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

⁴⁶

Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului, Directiva 2000/59/CE și Directiva 2008/98/CE.

deșeurilor și/sau opțiunile de eliminare a deșeurilor care trebuie să fie evitate, la cele mai bune practici în ceea ce privește eliminarea deșeurilor și impactul asupra mediului al relelor practici de eliminare, precum și cu privire la conținutul de plastic din anumite produse din plastic de unică folosință și echipamente de pescuit. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă obligația de a lua măsuri de sensibilizare care să garanteze că astfel de informații sunt prezentate consumatorilor. Informațiile nu ar trebui să cuprindă niciun conținut promoțional care încurajează utilizarea produselor din plastic de unică folosință. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a alege măsurile care sunt cele mai adecvate, în funcție de natura produsului sau utilizarea acestuia. Producătorii de produse din plastic de unică folosință și de echipamente de pescuit care conțin plastic ar trebui să acopere costurile legate de măsurile de sensibilizare, ca parte a obligației de răspundere extinsă a producătorilor.

- (19) Directiva 2008/98/CE stabilește cerințe minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor. Aceste cerințe ar trebui să se aplice schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite prin prezenta directivă. Cu toate acestea, prezenta directivă stabilește cerințe suplimentare privind răspunderea extinsă a producătorilor, de exemplu cerința ca producătorii de anumite produse din plastic de unică folosință să acopere costurile de curățare a deșeurilor.
- (20) Sticlele pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință reprezintă unele dintre cele mai întâlnite articole de deșeuri marine găsite pe plajele din Uniune. Acest lucru este cauzat de ineficiența sistemelor de colectare separată și de un nivel scăzut de participare la aceste sisteme din partea consumatorilor. Este necesar să se promoveze sisteme de colectare separată mai eficiente și, prin urmare, ar trebui să fie stabilit un obiectiv minim de colectare separată pentru sticlele pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință. Statele membre ar trebui să poată atinge acest obiectiv minim prin stabilirea unor obiective de colectare separată pentru sticlele pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor sau prin instituirea unor sisteme de returnare a garanției sau prin orice alte măsuri pe care le consideră adecvate. Aceasta va avea un impact direct și pozitiv asupra ratei de colectare, asupra calității materialelor colectate și asupra calității materialelor reciclate, creând oportunități pentru întreprinderi de reciclare și o piață a produselor reciclate.
- (21) Astfel cum a statuat Curtea de Justiție în repetate rânduri, ar fi incompatibil cu caracterul obligatoriu pe care articolul 288 al treilea paragraf din tratat îl atribuie directivei, să se excludă, în principiu, posibilitatea ca obligația impusă de o directivă să poată fi invocată de către persoanele vizate. Această considerație se aplică în special în cazul unei directive, care are printre obiectivele sale protecția mediului împotriva efectelor negative ale deșeurilor marine. Prin urmare, în conformitate cu Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, reprezentanții publicului interesat ar trebui să aibă acces la justiție pentru a contribui la protejarea dreptului de a trăi într-un mediu adecvat pentru sănătatea și bunăstarea personală. În plus, în cazul în care un număr mare de persoane se află în situații de „prejudiciu colectiv” din cauza aceluiași practici ilegale referitoare la încălcări ale drepturilor conferite de prezenta directivă, acestea ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza mecanismele de acțiune colectivă, în cazul în

care astfel de mecanisme au fost instituite de statele membre în conformitate cu Recomandarea 2013/396/UE a Comisiei⁴⁷.

- (22) În conformitate cu punctul 22 din Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁴⁸, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentei directive. Această evaluare ar trebui să se bazeze pe experiența acumulată și pe datele colectate în cursul punerii în aplicare a directivei și pe baza datelor colectate în temeiul Directivei 2008/56/CE sau al Directivei 2008/98/CE. Evaluarea respectivă ar trebui să ofere baza pentru o analiză a posibilelor măsuri suplimentare și, având în vedere monitorizarea deșeurilor marine în Uniune, pentru o evaluare a necesității de a revizui anexa care enumeră produsele din plastic de unică folosință. De asemenea, evaluarea ar trebui să analizeze dacă progresul științific și tehnic care s-a realizat între timp, inclusiv elaborarea de materiale biodegradabile și elaborarea de criterii sau a unui standard pentru biodegradabilitatea materialelor plastice în mediul marin, astfel cum este prevăzut în Strategia europeană pentru materialele plastice, permite stabilirea unui standard pentru biodegradarea anumitor produse din plastic de unică folosință în mediul marin. Standardul respectiv ar include un standard pentru a testa dacă, ca urmare a descompunerii fizice și biologice în mediul marin, materialele plastice s-ar descompune complet în dioxid de carbon (CO₂), biomasă și apă într-o perioadă de timp suficient de scurtă pentru ca acestea să nu fie dăunătoare pentru viața marină și să nu conducă la o acumulare de materiale plastice în mediul înconjurător. În acest caz, produsele din plastic de unică folosință care îndeplinesc un astfel de standard ar putea fi exceptate de la interdicția de a fi introduse pe piață. Deși Strategia europeană pentru materialele plastice prevede deja măsuri în acest domeniu, aceasta recunoaște, de asemenea, provocările în ceea ce privește stabilirea unui cadru de reglementare pentru materiale plastice cu proprietăți biodegradabile, din cauza diferitelor condiții marine din mări.
- (23) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și să garanteze faptul că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.
- (24) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește metodologia pentru calcularea consumului anual de produse din plastic de unică folosință pentru care au fost stabilite obiective de reducere a consumului, specificațiile pentru marcajul care trebuie aplicat pe anumite produse din plastic de unică folosință, precum și formatul informațiilor care urmează să fie furnizate de statele membre și compilate de Agenția Europeană de Mediu cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁹.
- (25) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume prevenirea și reducerea impactului anumitor produse din plastic de unică folosință și al echipamentelor de pescuit care

⁴⁷ Recomandarea Comisiei din 11 iunie 2013 privind principiile comune aplicabile acțiunilor colective în încetare și în despăgubire introduse în statele membre în cazul încălcării drepturilor conferite de legislația Uniunii (JO L 201, 26.7.2013, p. 60).

⁴⁸ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁴⁹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

conțin plastic asupra mediului, promovarea tranziției către o economie circulară, inclusiv promovarea unor modele de afaceri, produse și materiale inovatoare, contribuind astfel la funcționarea eficientă a pieței interne, nu pot fi realizate de statele membre într-o măsură suficientă, ci mai degrabă, datorită anvergurii și efectelor prezentei directive, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective

Obiectivul prezentei directive este de a preveni și a reduce impactul anumitor produse din plastic asupra mediului, în special asupra mediului acvatic, și asupra sănătății umane, precum și de a promova tranziția la o economie circulară cu modele de afaceri, produse și materiale inovatoare, contribuind astfel la funcționarea eficientă a pieței interne.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică produselor din plastic de unică folosință enumerate în anexă și echipamentelor de pescuit care conțin plastic.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „plastic” înseamnă un material constând dintr-un polimer, în sensul articolului 3 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care poate funcționa ca o componentă structurală principală a produselor finale, cu excepția polimerilor naturali care nu au fost modificați chimic;
2. „produs din plastic de unică folosință” înseamnă un produs care este fabricat în întregime sau parțial din plastic și care nu este conceput, proiectat și introdus pe piață pentru a realiza, în cadrul ciclului său de viață, mai multe cicluri sau rotații prin returnare la producător pentru a fi reumplut sau reutilizat în același scop în care a fost conceput;
3. „echipamente de pescuit” înseamnă orice articole sau unelte care sunt utilizate în activitatea de pescuit și acvacultură pentru a viza sau a captura resurse biologice marine sau care plutesc la suprafața mării și care sunt utilizate cu scopul de a atrage și de a captura astfel de resurse biologice marine;
4. „deșeuri de echipamente de pescuit” înseamnă orice echipament de pescuit care intră sub incidența definiției deșeurilor din Directiva 2008/98/CE, inclusiv toate componentele separate, substanțele sau materialele care au făcut parte din aceste echipamente de pescuit sau au fost atașate acestora atunci când acestea au fost aruncate în mare;
5. „introducere pe piață” înseamnă prima punere la dispoziție a unui produs pe piața Uniunii;
6. „a face disponibil pe piață” înseamnă orice tip de furnizare a unui produs spre distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit;
7. „standard armonizat” înseamnă standard armonizat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;

8. „deșuri” înseamnă orice deșuri astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE;
9. „schemă de răspundere extinsă a producătorilor” înseamnă o schemă de răspundere extinsă a producătorilor astfel cum este definită la articolul 3 punctul 21 din Directiva 2008/98/CE;
10. „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv contracte la distanță în sensul Directivei 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011⁵⁰, introduce pe piață produse din plastic de unică folosință și echipamente de pescuit care conțin plastic, cu excepția persoanelor care desfășoară activități de pescuit astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 28 din Regulamentul (CE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁵¹;
11. „colectare” înseamnă colectare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 10 din Directiva 2008/98/CE;
12. „tratare” înseamnă tratare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 14 din Directiva 2008/98/CE;
13. „ambalaj” înseamnă ambalaje astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 94/62/CE;
14. „instalații portuare de preluare” înseamnă instalații portuare de preluare astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (e) din Directiva 2000/59/CE.

Articolul 4

Reducerea consumului

1. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a realiza o reducere semnificativă a consumului de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă pe teritoriul lor până la ... [*șase ani de la data-limită pentru transpunerea prezentei directive*].

Astfel de măsuri pot include obiective naționale de reducere a consumului, măsuri care să asigure că la punctul de vânzare către consumatorul final sunt puse la dispoziție alternative reutilizabile la produsele respective, instrumente economice precum asigurarea faptului că produsele din plastic de unică folosință nu sunt furnizate gratuit la punctul de vânzare către consumatorul final. Măsurile respective pot varia în funcție de impactul asupra mediului al produselor menționate în primul paragraf.
2. Comisia poate adopta un act de punere în aplicare care să stabilească metodologia pentru calcularea și verificarea reducerii semnificative a consumului de produse din

⁵⁰ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

⁵¹ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

plastic de unică folosință menționate la alineatul (1). Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 alineatul (2).

Articolul 5

Restricții privind introducerea pe piață

Statele membre interzic introducerea pe piață a produselor din plastic de unică folosință enumerate în partea B din anexă.

Articolul 6

Cerințe legate de produs

1. Statele membre se asigură că produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea C din anexă, ale căror dopuri și capace sunt făcute într-o proporție semnificativă din plastic pot fi introduse pe piață numai dacă dopurile și capacele rămân atașate de recipient în timpul etapei de utilizare preconizată a produsului.
2. În sensul prezentului articol dopurile sau capacele metalice cu garnituri din plastic nu se consideră ca având o parte semnificativă din plastic.
3. Comisia solicită organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde armonizate referitoare la cerința menționată la alineatul (1).
4. De la data publicării standardelor armonizate menționate la alineatul (3) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, recipientele pentru băuturi menționate la alineatul (1) care sunt în conformitate cu respectivele standarde sau părți ale acestora sunt considerate a fi în conformitate cu cerința acoperită de respectivele standarde sau părți ale acestora prevăzută la alineatul (1).

Articolul 7

Cerințele de marcare

1. Statele membre se asigură că fiecare produs din plastic de unică folosință prevăzut în partea D din anexă care este introdus pe piață poartă un marcaj clar, lizibil și indelebil, informând consumatorii cu privire la unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:
 - (a) opțiunile adecvate de eliminare a deșeurilor pentru produs sau mijloacele de eliminare a deșeurilor care trebuie să fie evitate pentru produsul respectiv,
 - (b) impacturile negative asupra mediului ale aruncării pe domeniul public sau ale altor mijloace necorespunzătoare de eliminare a produselor sau
 - (c) prezența materialelor plastice în componența produsului.
2. Comisia adoptă, până la ... [12 luni înainte de data-limită pentru transpunerea prezentei directive] un act de punere în aplicare care stabilește specificațiile pentru marcajul prevăzut la alineatul (1). Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 alineatul (2).

Articolul 8

Răspunderea extinsă a producătorilor

1. Statele membre se asigură că sunt stabilite scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru toate produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea E din anexă introduse pe piața Uniunii, în conformitate cu dispozițiile privind răspunderea extinsă a producătorilor din Directiva 2008/98/CE.

2. În ceea ce privește schemele instituite în conformitate cu alineatul (1), statele membre se asigură că producătorii de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea E din anexă acoperă costurile de colectare a deșeurilor constând din respectivele produse din plastic de unică folosință și costurile de transport și de tratare subsecvente, inclusiv costurile de curățare a deșeurilor și costurile legate de măsurile de sensibilizare menționate la articolul 10 cu privire la aceste produse.

Pentru produsele din plastic de unică folosință care sunt ambalaje, cerințele prevăzute la prezentul alineat completează cerințele privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute în Directiva 94/62/CEE și în Directiva 2008/98/CE.

3. Statele membre se asigură că sunt stabilite scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru echipamentele de pescuit care conțin plastic introduse pe piața Uniunii, în conformitate cu dispozițiile privind răspunderea extinsă a producătorilor din Directiva 2008/98/CE.

4. În ceea ce privește schemele instituite în conformitate cu alineatul (3), statele membre se asigură că producătorii de echipamente de pescuit care conțin plastic acoperă costurile de colectare a deșeurilor provenite de la echipamentele de pescuit care conțin plastic care au fost descărcate în instalațiile portuare de preluare adecvate în conformitate cu dreptul Uniunii privind instalațiile portuare de preluare sau în alte sisteme de colectare care nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor, precum și transportul și tratarea ulterioară a acestora. Producătorii acoperă, de asemenea, costurile aferente măsurilor de sensibilizare menționate la articolul 10 în ceea ce privește echipamentele de pescuit care conțin plastic.

Cerințele stabilite la prezentul alineat completează cerințele aplicabile deșeurilor provenite de la navele de pescuit din dreptul Uniunii privind instalațiile portuare de preluare.

Articolul 9

Colectarea separată

Statele membre iau măsurile necesare pentru a colecta separat, până în 2025, o cantitate de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea F din anexă egală cu 90 %, ca greutate, din produsele de plastic de unică folosință introduse pe piață într-un anumit an. Pentru a realiza acest obiectiv, statele membre pot, printre altele:

- (a) să instituie scheme de returnare a garanției sau
- (b) să stabilească obiective de colectare separată pentru schemele relevante de răspundere extinsă a producătorilor.

Articolul 10

Măsuri de sensibilizare

Statele membre adoptă măsuri pentru a informa consumatorii despre produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea G din anexă și echipamentele de pescuit care conțin plastic cu privire la următoarele aspecte:

- (a) sistemele de reutilizare și opțiunile de gestionare a deșeurilor disponibile pentru aceste produse și echipamente de pescuit care conțin plastic, precum și cele mai bune practici în ceea ce privește buna gestionare a deșeurilor efectuată în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2008/98/CE;
- (b) impactul aruncării pe domeniul public și al altor mijloace necorespunzătoare de eliminare a acestor produse și echipamente de pescuit care conțin plastic asupra mediului, în special asupra mediului marin.

Articolul 11

Coordonarea măsurilor

Fiecare stat membru se asigură că măsurile luate pentru a transpune și a pune în aplicare prezenta directivă fac parte integrantă și sunt în concordanță cu programele de măsuri stabilite în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2008/56/CE pentru statele membre care au ape marine, programele de măsuri stabilite în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2000/60/CE, programele de gestionare a deșeurilor și de prevenire a deșeurilor stabilite în conformitate cu articolele 28 și 29 din Directiva 2008/98/CE și planurile de preluare și tratare a deșeurilor stabilite în temeiul dreptului Uniunii pentru gestionarea deșeurilor provenite de la nave.

Măsurile pe care statele membre le adoptă pentru a transpune și a pune în aplicare articolele 4-9 sunt conforme cu legislația Uniunii în domeniul alimentelor pentru a asigura respectarea igienei alimentare și a siguranței alimentare.

Articolul 12

Accesul la justiție

1. Statele membre se asigură că persoanele fizice sau juridice sau asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora, în conformitate cu legislația sau practica națională, au acces la o cale de atac în fața unei instanțe judiciare sau a unui organism independent sau imparțial instituit în conformitate cu legea, prin care este contestată legalitatea de fond sau de procedură a deciziilor, acțiunilor sau omisiunilor referitoare la punerea în aplicare a articolelor 5, 6, 7 și 8, atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
 - (a) au un interes suficient;
 - (b) invocă încălcarea unui drept, în cazul în care legea procedurală administrativă a statului membru relevant impune aceasta ca o condiție preliminară.
2. Statele membre stabilesc stadiul în care pot fi contestate deciziile, acțiunile sau omisiunile.
3. Statele membre stabilesc ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda publicului interesat un acces larg la justiție.

În acest sens, interesul oricărei organizații nonguvernamentale care promovează protecția mediului și îndeplinește cerințele dreptului național este considerat suficient în sensul alineatului (1) litera (a).

Se consideră, de asemenea, că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul alineatului (1) litera (b).

4. Alineatele (1), (2) și (3) nu exclud posibilitatea unei căi de atac prealabile în fața unei autorități administrative și nu aduc atingere obligației de a epuiza toate căile de atac administrative înainte de a recurge la procedurile de atac judiciar, atunci când legislația internă prevede o astfel de obligație.
5. Orice astfel de procedură prevăzută la alineatele (1) și (4) trebuie să fie corectă, echitabilă, rapidă și cu un cost care nu este prohibitiv.
6. Statele membre se asigură că informațiile privind accesul la căile de atac administrative și judiciare sunt puse la dispoziția publicului.

Articolul 13

Informații privind monitorizarea punerii în aplicare

1. Fără a aduce atingere Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵² și Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵³, statele membre, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, stabilesc un set de date care conține:
 - (a) date privind produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă, care au fost introduse pe piața Uniunii în fiecare an, pentru a demonstra reducerea consumului în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
 - (b) informații privind măsurile luate de statele membre în sensul articolului 4 alineatul (1).

Datele menționate la litera (a) de la primul paragraf se actualizează anual, în termen de 12 luni de la sfârșitul anului de referință pentru care au fost colectate. În măsura posibilului, sunt folosite serviciile de date spațiale definite la articolul 3 punctul 4 din Directiva 2007/2/CE pentru a prezenta respectivele seturi de date.

2. Statele membre se asigură că atât Comisia, cât și Agenția Europeană de Mediu au acces la seturile de date stabilite în conformitate cu alineatul (1).
3. Agenția Europeană de Mediu publică și actualizează o prezentare sintetică la nivelul Uniunii, bazată pe datele colectate de statele membre la intervale regulate. Prezentarea sintetică la nivelul Uniunii include, după caz, indicatori de realizare, de rezultat și de impact pentru prezenta directivă, hărți sintetice privind situația la nivelul Uniunii și rapoarte de sinteză ale statelor membre.
4. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în care să stabilească formatul pentru setul de date, informațiile și datele menționate la alineatul (1). Respectivele acte de

⁵² Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

⁵³ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 alineatul (2).

Articolul 14

Sanctiuni

Statele membre stabilesc regulile privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive. Statele membre informează Comisia, până la ... [2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive], cu privire la regulile respective și la măsurile adoptate, precum și cu privire la orice modificare ulterioară care afectează regulile și măsurile în cauză.

Articolul 15

Evaluare și revizuire

1. Comisia realizează o evaluare a prezentei directive până la ... [șase ani după data-limită pentru transpunerea prezentei directive]. Evaluarea se bazează pe informațiile disponibile în conformitate cu articolul 13. Statele membre furnizează Comisiei orice informații suplimentare necesare pentru evaluare și pentru pregătirea raportului menționat la alineatul (2).
2. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele constatări ale evaluării efectuate în conformitate cu alineatul (1).
3. Raportul respectiv indică, de asemenea, dacă:
 - (a) anexa care enumeră produsele din plastic de unică folosință trebuie să fie revizuită;
 - (b) este posibil să se stabilească obiective cantitative obligatorii la nivelul Uniunii de reducere a consumului, în special, de produse din plastic de unică folosință menționate în partea A din anexă;
 - (c) s-au realizat progrese științifice și tehnice suficiente și s-au dezvoltat criterii sau un standard de biodegradabilitate în mediul marin aplicabile produselor din plastic de unică folosință în sfera de aplicare a prezentei directive, precum și înlocuitori de unică folosință ai acestora, pentru a determina care produse nu mai trebuie să facă obiectul restricțiilor privind introducerea pe piață, după caz.

Articolul 16

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de comitetul instituit în temeiul articolului 39 din Directiva 2008/98/CE. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 17

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la ... [2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor măsuri.

Cu toate acestea, statele membre aplică măsurile necesare pentru a se conforma cu articolul 5, articolul 7 alineatul (1) începând cu ... [2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive] și cu articolul 6 alineatul (1) începând cu ... [3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Atunci când statele membre adoptă măsurile menționate la prezentul alineat, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*